

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Dziergawka

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **K. K., P. K., W. B., P. S., I. B., E. B., I. Z., S. J., K. N., W. G. i E. R. oraz E. G., J. K., W. P., E. P. i M. P.**

skazanych za czyny z art. art. 65 § 1 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2024 r.,

działając z urzędu w przedmiocie wznowienia postępowania sądowego zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

z 22 maja 2023 r., sygn. akt ,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Przemyśle

z 23 marca 2022 r., sygn. II K 46/21

1. na podstawie k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. - wznowia z urzędu postępowanie sądowe wobec K. K., P. K., W. B., P. S., I. L., E. B., I. Z., S. J., K. N., W. G. i E. R., w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Przemyśle z 23 marca 2022 r. sygn. II K 46/21 dot. czynów z pkt. 2, 9, 22, 28, 38, 44, 47, 48, 61, 67, 73, 75;

2. uchyla wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 22 maja 2023 r, sygn. II AKa 92/22 w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu wobec K. K., P. K., W. B., P. S., I. L., E. B., I. Z., S. J., K. N., W. G. i E. R., dot. rozstrzygnięć z pkt. 2, 9, 22, 28, 38, 44, 47, 48, 61, 67, 73, 75 wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu, a także wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z 23 marca 2022 r. sygn. II K 46/21 w ww. części i w tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umarza postępowanie;
3. uchyla wymieniony w pkt. 2 wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu dot. rozstrzygnięć z pkt. 3, 5, 7, 10, 12, 13, 23, 25, 26, 29, 31, 32, 39, 41, 43, 45, 49, 51, 53, 62, 64, 65, 68, 70, 74, 76 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu w ww. części;
4. uchyla wymieniony w pkt. 2 wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu dot. jego pkt. 6, 42 i 52, a także wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu w ww. części i w tym zakresie sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Przemyślu;
5. stwierdza brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu w stosunku do skazanych E. G., J. K., W. P., E. P. i M. P. wobec niezaistnienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych;
6. kosztami sądowymi w części wym. w pkt. 1, a w części wym. w pkt. 5 kosztami sądowym postępowania wznowieniowego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Przemyślu wyrokiem z 23 marca 2022 r., sygn. II K 46/21 uznał:

1. K. K. winnym:

1. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k. popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do 01 października 2012 r. i za ten na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. czynu określonego w art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. popełnionego co najmniej od sierpnia 2011 r. do 01 października 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,
3. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył ww. w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
4. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,
5. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 42 964 zł (czterdziestu dwóch tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt czterech złotych),
6. na mocy art. 29 pkt 4 k.k.s. w zw. z art. 31 § 1 i § 6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 3151 sztuk papierosów nakazując ich zniszczenie,
7. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 01 października 2012 r., przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny;

8. P. K. winnym:

9. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
10. czynu określonego w art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. i za to na mocy art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. popełnionego co najmniej w okresie od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych,
11. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
12. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary łącznej na okres próby 3 (trzech) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,
13. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 68 910 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy dziewięćset dziesięć złotych),
14. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 01 października 2012 r., przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny,

III. E. G. winnym:

15. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do 01 października 2012 r. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
16. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do 01 października 2012 r. i skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,
17. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
18. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 12 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary łącznej na okres próby 3 (trzech) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,
19. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 7 125 (siedem tysięcy sto dwadzieścia pięć) złotych,
20. na mocy art. 29 pkt 4 k.k.s. w zw. z art. 31 § 1 i § 5 i § 6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa 5.080 sztuk papierosów oraz 13,9 l. alkoholu przez zniszczenie,
21. na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 01 października 2012 r., przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny,

1. W. B. winnym:

2. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
3. czynu określonego w z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. i za to na mocy art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
4. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
5. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary łącznej na okres próby 3 (trzech) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,
6. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 6 525 (sześć tysięcy pięćset dwadzieścia pięć) złotych,
7. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 01 października 2012 r., przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny,

8. P. S. winnym:

9. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do 01 października 2012 r. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
10. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do 01 października 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych,
11. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
12. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonywanie orzeczenia kary łącznej na okres próby 3 (trzech) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,
13. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 5 000 (pięć tysięcy) złotych,
14. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 01 października 2012 r., przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny,
- 15. J. K. winnym:**
16. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s.

skazał go na karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) złotych każda,

17. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 2 240 (dwa tysiące dwieście czterdzieści) złotych,

18. na mocy art. 29 pkt 4 k.k.s. w zw. z art. 31 § 1 i § 6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa 2740 sztuk papierosów przez zniszczenie, zajętych wg., wykazu nr [...] w R.,

19. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 01 października 2012 r., przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny,

20. I. L. winną:

21. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do 01 października 2012 r. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał ją na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

22. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do 08 października 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s. skazał ją na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych,

23. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonej w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

24. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonej wykonywanie orzeczenia kary łącznej na okres próby 3 (trzech) lat oddając ją w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,
25. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 12 170 zł (dwanaście tysięcy sto siedemdziesiąt złotych),
26. na mocy art. 29 pkt 4 k.k.s. w zw. z art. 31 § 1 i § 6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa 120 sztuk papierosów przez zniszczenie,
27. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 08 października 2012 r., do dnia 09 października 2012 r., przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny, i uznał karę grzywny za uiszczoną w tej części - tj. 4 (cztery) stawki dzienne grzywny,
- 28. E. B. winnym:**
29. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. skazał go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,
30. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 500 zł (pięćset złotych),
- 31. I. Z. winnym:**
32. czynu określonego w art. 258 § 3 k.k., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do 01 października 2012 r. i za to na mocy art. 258 § 3 k.k. skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

33. czynu określonego w art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 w zw. z art. 6 § 2 w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do 10 października 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych,
34. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s., popełnionego w dniu 14 września 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. skazał go na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 70 (siedemdziesiąt) złotych każda,
35. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 70 (siedemdziesiąt) złotych każda,
36. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonywanie orzeczenia kary łącznej na okres próby 5 (pięciu) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,
37. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 149 395 zł (sto czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt pięć złotych),
38. na mocy art. 29 pkt 4 k.k.s. w zw. z art. 31 § 1 i § 6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa 183 060 sztuk papierosów przez zniszczenie,

39. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach:

14 września 2012 r., oraz od dnia 01 października 2012 r., do 21 grudnia 2012 r., tj., 83 (osiemdziesięciu trzech) dni przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny i uznał karę grzywny za uiszczoną w tej części - tj. 166 (sto sześćdziesiąt sześć) stawek dziennych grzywny,

40. W. P. winnym:

41. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

42. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych

43. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

44. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonywanie orzeczenia kary łącznej na okres próby 3 (trzech) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,

45. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 2.985 zł (dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych),

46. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 01 października 2012 r., przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada (dwóm) stawkom dziennym grzywny,

47. S. J. winnym:

48. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

49. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,

50. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

51. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary łącznej na okres próby 3 (trzech) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,

52. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 7 340 zł (siedem tysięcy trzysta czterdzieści złotych),

53. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 15 października 2012

r., do dnia 16 października 2012 r. przyjmując, że 1 (jeden) dzień odpowiada 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny, i uznał karę grzywny za uiszczoną w tej części - tj. 4 (cztery) stawki dzienne grzywny,

54. K. N. winnym:

55. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

56. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,

57. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

58. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonywanie orzeczenia kary łącznej na okres próby 3 (trzech) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego

59. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),

60. E. P. winną:

61. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. skazał ją na karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
62. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 7 125 zł (siedem tysięcy sto dwadzieścia pięć złotych),

63. W. G. winnym:

64. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. skazał go na karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,
65. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 5950 zł (pięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt złotych),

66. E. R. winną:

67. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. skazał ją na karę grzywny w wymiarze 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
68. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej

osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 5 725 zł (pięć tysięcy siedemset dwadzieścia pięć złotych),

69. M. P. winnym:

70. czynu określonego w art. 258 § 1 k.k., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
71. czynu określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., popełnionego w okresie co najmniej od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s. skazał go na karę (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,
72. na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu w miejsce wyżej wymienionych jednostkowych kar pozbawienia wolności karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
73. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonywanie orzeczonej kary łącznej na okres próby 3 (trzech) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,
74. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 4 875 zł (cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt pięć złotych).

Nadto sąd I instancji orzekł o kosztach i opłatach sądowych.

Od wyżej wymienionego wyroku apelację wnieśli obrońcy K. K., P. K., W. B., P. S., I. B., E. B., I. Z., S. J., K. N., W. G., E. R.

Natomiast w stosunku do E. G., J. K., W. P., E. P. i M. P. nie została wniesiona apelacja i wyrok Sądu Okręgowego w stosunku do tych skazanych stał się prawomocny 31 marca 2022 r.

Następnie Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z 22 maja 2023 r., sygn. II AKa 92/23, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Zarządzeniem z 2 lutego 2024 r., sygn. II K 46/21, Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w Przemyśle przekazał sprawę Sądowi Najwyższemu sygnalizując tym samym, że w związku z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2023 r., sygn. akt P 12/23 zachodzi konieczność wznowienia z urzędu postępowania albowiem w dacie popełnienia czynów zarzucanych oskarżonym: K. K. (pkt II), P. K. (pkt IV), E. G. (pkt VI), W. B. (pkt VIII), P. S. (pkt X), J. K. (pkt XI), I. B. (pkt. XIII), E. B. (pkt XIV), I. Z. (pkt XVII), W. P. (pkt XIX), S. J. (pkt XXI), K. N. (pkt. XXIII), E. P. (pkt. XXIV), W. G. (pkt. XXV), E. R. (pkt. XXVI) i M. P. (pkt. XXVIII) były zagrożone karą grzywny do 720 stawek dziennych albo karą pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie (art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s.), bądź karą grzywny do 720 stawek dziennych (art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s.), tym samym zgodnie z treścią art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. oraz stanowiskiem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2020 r., sygn. akt III KK 583/18, terminy przedawnienia wszystkich tych przestępstw skarbowych upłynęły w dniu 31 grudnia 2022 r., a więc przed wydaniem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

W niniejszej sprawie z uwagi na treść przepisów art. 540 § 2 k.p.k., 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. zachodzi podstawa prawna do wznowienia z urzędu postępowania w stosunku do skazanych K. K., P. K., W. B., P. S., I. B., E. B., I. Z., S. J., K. N., W. G. i E. R. w zakresie przypisanych tym skazanym występków z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s, art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s., 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s.

Wznowienie postępowania w ww. części ma swoje uzasadnienie w wyroku z 12 grudnia 2023 r., sygn. akt P 12/12, w którym Trybunał Konstytucyjny orzekł, że

przepis art. 15 zzz¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1327 ze zm.) jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej (Dz. U. z 21 grudnia 2023 r., poz. 2740). Uzasadniając wyrok Trybunał Konstytucyjny wskazał na następujące 3 elementy, które doprowadziły go do powyższej konkluzji, otóż:

1. Ustawodawca w art. 15 zzz¹ ust. 1 ustawy marcowej nie wskazał terminu, do którego obowiązywać miało zawieszenie biegu przedawnienia karalności czynu oraz przedawnienie wykonania kary w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe, jak również nie określił maksymalnego limitu czasowego, do którego mogło ono trwać. Mimo że stan zagrożenia epidemicznego ogłoszono po raz pierwszy 14 marca 2020 r., następnie ogłoszono stan epidemii 20 marca 2020 r., a od 16 maja 2022 r. obowiązywał ponownie stan zagrożenia epidemicznego, który ostatecznie został zniesiony 1 lipca 2023 r., to – z perspektywy, tak organów stosujących prawo, jak i jednostek, zwłaszcza w dacie wniesienia rozpatrywanego pytania prawnego – nie było możliwe określenie granic czasowych, do których trwać miało wydłużenie okresów przedawnienia. Tym samym art. 15 zzz¹ ust. 1 ustawy marcowej stworzył w istocie instytucję zawieszenia biegu przedawnienia na czas nieokreślony, godząc przez to w zasadę ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. Zasada ta opiera się na założeniu, że działalność organów władzy publicznej powinna charakteryzować się lojalnością i uczciwością względem każdej jednostki, wzbudzając w niej poczucie bezpieczeństwa prawnego i stabilności (por. J. Nowacki, *Pewność prawa a zasada lex retro non agit*, [w:] *idem, Studia z teorii prawa*, Kraków 2003, s. 88-89). Tymczasem kwestionowany przepis ustawy marcowej nie spełniał tego wymogu. Po pierwsze bowiem – regulacja ta nie została wprowadzona w marcu 2020 r., czyli w początkowym okresie pandemii (który w sposób bezprecedensowy wpłynął na dezorganizację życia publicznego – por. postanowienie TK z 10 czerwca 2021 r., sygn. Ts 111/20, OTK ZU B/2021, poz. 113), lecz dopiero po upływie piętnastu miesięcy od wystąpienia epidemii na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Po drugie – badany przepis był sprzeczny z regulacją art. 44 § 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2023, ze zm.) przez to, że – mimo przedawnienia należności publicznoprawnej

– nadal utrzymywał karalność przestępstwa z nią związanego. Po trzecie – zawieszenie biegu przedawnienia karalności czynu bez wskazania konkretnej daty (mimo nawet upływu biegu przedawnienia należności publicznoprawnej) przełożyło się na to, że przy jednoczesnym uspokojeniu sytuacji epidemicznej (co stanowi fakt notoryjny) narażało zainteresowane podmioty na skutki prawne, które nie mogły być uprzednio przewidziane; uchwalane przez ustawodawcę nowe przepisy nie mogą zaskakiwać ich adresatów, co do dalszego postępowania władz publicznych.

2. Wykreowany przez art. 15 zzz¹ ust. 1 ustawy marcowej stan prawny, ingerujący w pozycję prawną jednostki, zależał od decyzji organu władzy wykonawczej, czyli ministra właściwego do spraw zdrowia, który decyduje w przedmiocie stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1284, ze zm.; dalej: ustawa sanitarna). Doszło tu zatem do kuriozalnego powiązania funkcjonowania odnośnej regulacji prawnokarnej w postaci zawieszenia biegu przedawnienia karalności czynu oraz przedawnienia wykonania kary w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe od decyzji ministra właściwego do spraw zdrowia, podejmowanej na poziomie aktu podustawowego w postaci rozporządzenia wykonawczego – i to nawet nie do ustawy marcowej, tylko do ustawy sanitarnej, czyli jeszcze innego aktu normatywnego. Innymi słowy, w demokratycznym państwie prawnym, szanującym trójpodział władzy, scedowanie przez ustawodawcę (świadomie albo nie) na organ egzekutywy (ministra odpowiedzialnego za odnośny dział administracji rządowej) decyzji o funkcjonowaniu instytucji prawnej, która kształtuje położenie prawne jednostki, jest konstytucyjnie niedopuszczalne; *in abstracto*, jeżeli ustawodawca decyduje się choćby właśnie na zawieszenie biegu jakiegoś terminu, to tylko ustawodawca ma prawo zdecydować o zakończeniu tego zawieszenia, a jednocześnie ma obowiązek *ab initio*, a nie *in fine*, wskazać wyraźnie termin końcowy rzeczono zawieszenia, jeżeli nie chce narazić się na zarzut obrazy art. 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

3. O ile w marcu i kwietniu 2020 r. – czyli w początkowym okresie pandemii COVID-19 – rzeczywiście występowały problemy z efektywnym funkcjonowaniem organów państwa (co stanowi fakt notoryjny), o tyle – na co trafnie zwrócił uwagę sąd

pytający – postępowania karne były zasadniczo kontynuowane przez cały czas jej dotychczasowego trwania. Nie ma żadnych publicznych danych świadczących o tym, że występujące opóźnienia wynikłe z kwarantanny lub izolacji sędziów, prokuratorów, policjantów czy też świadków lub oskarżonych wpływałyby w tak istotnym stopniu na bieg postępowań karnych lub karnoskarbowych, że konieczne było wprowadzenie art. 15 zzz¹ do ustawy marcowej. Stąd też wejście w życie tak daleko idącej normy prawnej – piętnaście miesięcy po ogłoszeniu stanu zagrożenia epidemicznego, a następnie stanu epidemii – zawieszającej wprost instytucję przedawnienia w prawie karnym, musi być uznane za nieproporcjonalne i sprzeczne z art. 2 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny wskazał również, że omawiany wyrok usuwa z systemu prawnego skutek, jaki wywierał art. 15 zzz¹ ust. 1 ustawy marcowej co oznacza, że norma prawna zawarta w tym przepisie – jako niezgodna z Konstytucją – nie oddziaływała, co w sprawach zakończonych, w których zastosowano badany przepis, otwiera zainteresowanym podmiotom drogę do wznowienia postępowania na zasadzie art. 190 ust. 4 Konstytucji, a w sprawach będących w toku (w tym przed sądem pytającym) – powoduje jego pominięcie przy orzekaniu i stosowanie przepisów ogólnych w zakresie biegu przedawnienia.

W świetle powołanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego w dniu wyrokowania Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie (22 maja 2023 r.) przypisane wyrokiem Sądu Okręgowego w Przemyślu K. K., P. K., W. B., P. S., I. B., E. B., I. Z., S. J., K. N., W. G., E. R. występki określone w art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s., 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s., 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 4 k.k.s., 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. (z uwagi na treść art. 4 §1 k.k.) przedawniły się.

Dokonując bowiem prawidłowych ustaleń w tym przedmiocie, a więc biorąc pod uwagę jedynie treść art. 44 § 1, 3 i 5 k.k.s., stwierdzić należy, że 10 - letni okres przedawnienia karalności zarzucanych im przestępstw z art. 65 §1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s., 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. (zagrożonych karą grzywny do 720 stawek dziennych albo karą pozbawienia wolności do lat 3 lub obu tym karom łącznie), popełnionych w okresie od sierpnia 2011 r. do 01 października 2012 r., od sierpnia 2011 r. do kwietnia 2012 r., od sierpnia 2011 r. do 08 października 2012 r., od sierpnia 2011 r. do 10 października 2012 r., 14 września 2012 r., od stycznia do kwietnia 2012 r. upłynął 31 grudnia 2022 r. Prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie zapadł natomiast 22 maja 2023 r.

Wobec spełnienia wszystkich, wymaganych treścią art. art. 540 § 2 k.p.k., 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. przesłanek do wznowienia z urzędu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie utrzymujący w mocy w zaskarżonej części wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu jawi się jako oczywiste. Kierując się zatem powyższymi względami, Sąd Najwyższy wznowił postępowanie karne przeciwko K. K., P. K., W. B., P. S., I. L., E. B., I. Z., S. J., K. N., W. G., E. R. i zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 22 maja 2023 r., sygn. akt II AKa 92/22 utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z 23 marca 2022 r. i uchylił oba te wyroki w części dotyczącej tych skazanych za występki określone w art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s, art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s., 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. postępowanie karne w tej części umorzył.

Konsekwencją wznowienia i umorzenia postępowania co do części czynów było uchylenie tych rozstrzygnięć, które odnosiły się do kary łącznej i orzeczeń co do środków karnych określonych w art. 33 § 1 k.k.s. oraz zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary grzywny, orzeczonej za czyny, które Sąd Najwyższy wznowił.

Natomiast w pkt. 3 części dyspozytywnej niniejszego wyroku uchylono rozstrzygnięcia dot. przypadku przedmiotów, które zostały orzeczone zgodnie z treścią art. 29 pkt 4 k.k.s. albowiem w tym zakresie koniecznym jest rozważenie przez sąd I instancji wydanie orzeczenia w oparciu o przepis art. 43 § 1 pkt 4 k.k.s. Zgodnie z tym przepisem przypadek przedmiotów wymienionych w art. 22 § 3 pkt 5 k.k.s. można orzec tytułem środka zabezpieczającego nawet wtedy, gdy zachodzi okoliczność wyłączająca ukaranie sprawcy czynu zabronionego.

W stosunku do pozostałych skazanych Sąd Najwyższy nie stwierdził podstaw prawnych do wznowienia postępowania z urzędu, albowiem nie wnieśli oni apelacji i w związku z tym wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu, jak to na wstępie zostało zaznaczone, uprawomocnił się z dniem 31 marca 2022 r., a co za tym idzie prawomocne orzeczenie wobec skazanych E. G., J. K., W. P., E. P. i M. P. zapadło w okresie, kiedy zgodnie z przywołanym przepisem art. 44 § 1, 3 i 5 k.k.s. przypisane

im występki z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s, art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. nie przedawniły się. Nie zaistniała zatem wobec tych skazanych bezwzględna przesłanka odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 9 w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku, przy czym o kosztach sądowych orzekł zgodnie z art. 639 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k.

[J.J.]

[ał]

Anna Dziergawka Małgorzata Bednarek Ryszard Witkowski